

De ce timpul nu este reversibil?

Abstract

Acest articol face referire și este în același timp o completare a lucrării *Modelul Big Bang Rece*, numită în continuare MBBR sau lucrarea de bază, care a fost tipărită în cadrul editurii Tribuna Economică, în anul 2021, cu ISBN 987-973-688-429-0; lucrarea este listată și la adresa: <https://bigbangdigitalmodel.com>

Ne propunem să răspundem la întrebarea din titlu pe baza principiilor din MBBR.

1. INTRODUCERE

În lucrarea de bază am definit *timpul* ca fiind, în baza *Axiomei 2* și a *Definiției 2*, succesiunea numărabilă de evenimente apărută în procesul gândirii de tip logico-matematică, gândire efectuată de o Conștiință creatoare.

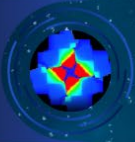
2. CONTENTS

Ținând cont de *timpul* astfel definit și atașat gândirii logico-matematice am arătat cum poate fi evitată apariția paradoxurilor matematice, permițând:

- libertatea în formularea mulțimilor în teoria lui Cantor;
- ieșirea din cercul vicios al autoreferinței;
- libertatea formulării negației în definiții de tipul: mulțimii tuturor mulțimilor care **nu** își aparține.

Prețul plătit pentru această reușită este necesitatea de a lua în considerație timpul asociat gândirii logico-matematice, mai exact recunoașterea obiectelor nou apărute/definite, obiecte care nu mai pot fi analizate cu instrumentele avute în vedere anterior, caz în care ceasul timpului discret trebuie dat cu o unitate înainte. În acest fel dispar contradicții de genul: *propoziția P este simultan adevărată și falsă sau mulțimea A își aparține sieși ca element*, întrucât la momentul $t+1$, apărut ca urmare a unui raționament important efectuat asupra propoziției P sau a mulțimii A, acestea nu mai sunt identice cu cele de la momentul t . În același fel sunt evitate și paradoxurile lui Russell care operează într-o "lume împietrită" în timp. În lucrarea de bază sunt date câteva exemple concrete de evitare a paradoxurilor.

Să observăm că procesul de apariție de noi obiecte ale gândirii este unul ireversibil întrucât încercarea de întoarcere (în timp) înaintea procesului de gândire care a condus la apariția acelor obiecte este tot un proces de gândire care are ca efect înregistrarea a cel puțin o nouă unitate de timp pe cadranul ceasului discret; la fel și inițierea altui proces de gândire care să conducă la distrugerea

obiectului/obiectelor respective ar avea același efect. Deci procesul de gândire merge numai înainte, niciodată înapoi, făcând ca “săgeata” timpului să aibă o singură direcție.

Întrucât am extins această noțiune de timp la procesul de creare și evoluție a Universului, adică la timpul fizic, rezultă, ca un corolar, că acesta nu poate fi reversibil.